

Imperialistisen politiikan vaikutukset siirtolaisuuteen

Se käänne Yhdysvaltain suhteissa maailman politiikkaan mikä on tapahtunut Wilsonin hallituksen ottamalla askelilla uudelle tielle: lujan militarismin — ja jo tämän kautta sekä maailmansotaan yhtymisellä — imperialistisen maailmanpolitiikan tielle, tulee epäilemättä vaikuttamaan käännettäkeväällä tavalla myöskin Yhdysvaltain siirtolaisuuteen.

Militarismi ja imperialismi tuotullessaan tähänkin maahan niin suuressa määrässä toisia sisäisiä oloja ja suhteita, mitkä valitsivat aina maailmansodan alkamiseen saakka, että näistä täytyy aiheutua vissejä vaikutuksia siirtolaisuuteenkin.

Pitkälle ulottuva yhteiskunnallinen vapaus, kielten ja siirtolaisten muassaantuomien tottumusten vapaus j. n. e. — ennenkaikkea vapaus sotapalveluksesta — vetivät tänne siirtolaisjoukkoja.

Mutta siellä missä militarismi ja imperialismi pääsevät valloilleen, siellä täytyy, niin rauhan kuin sodankin aikana, panna voimaan monenmoisia pakkojärjestelmiä. Imperialistisia päämääriä tavoittelevan maan hallitus muuttuu sotilaskurin tarpeita palvelevaksi. Siviilioikeudet joutuvat sotilasmielivallan armoille suuremmassa tai pienemmässä määrässä. Kansallisuustistelut, jopa vainotkin, astuvat esille. Yhteiskuntaelämä käy ahtaaksi ja ummehtuneeksi.

Tämä on tunnettu asiantila Europan militaristisissa suurval-

loissa, jotka pakkokeinoilla holhoavat alamaisiaan.

Yhdysvaltain asema maapallolla ja tämän maan talouden suunnattomat luonnolliset mahdollisuudet, huolimatta valtavaksi kehittyneestä kapitalismista, säilyttivät aina näihin saakka yhteiskuntaoloissa nuorekasta joustavuutta. Militaristinen ja imperialistinen politiikka ei pääsyt kunnolleen orastamaan. Vapaana pakollisen asevelvollisuuden taakoista ja muista suunnattomista sotilasrasituksista, kehittyi Yhdysvalloissa yhden vuosisadan aikana yksi maapallon mahtavimmista kansakunnista.

Yllämainituissa oloissa tapahtunut siirtolaisuus Europasta teki tästä maasta sen mikä se nyt on.

Kun militaristisen ja imperialistisen politiikan valtaamat Europan suurvallat armottomalla kädellä kohtelivat pieniä naapureitaan, estivät niitä käyttämästä omaa kieltään, vierottivat omista kansallisista tavoistaan ja järjestyksestään, synnyttäen täällä kauhua ja katkeruutta, niin Yhdysvalloissa samaan aikaan miljoonat jopa kymmenet miljoonat eri kansallisuuksiin kuuluvat ihmisjoukot sulivat meikein tuskattomasti amerikalaiseksi kansaksi. Tämän kehityksen ehtona oli loukkaamaton kiöten, sivistyksen, tapojen ja uskontojen vapaus, sekä laaja valtiollis-yhteiskunnallinen vapaus. Siirtolaisjoukot, sensijaan, että ne olisivat vastahakoi-

sesti luopuneet menneisyydestään, kansallisuudestaan ja kielestään, vapaaehtoisesti ja hyvällä halulla pyrkivät "amerikalaisiksi". Tämä on hyvä todistus eri kansallisuuksien toisiinsa sulamisesta vapauden vallitessa, kun sitävastoin militarismiin virkavallan, ahtaan kansallishengen ja kovakätisen pakotuksen keinot osottautuivat kansojen toisiinsa sulattamisessa, paitsi sitä, että ne itsestään ovat epäinhimillisen raakoja ja ryövärimäisiä, huonoja tuloksia tuottaviksi.

Mutta militaristinen ja imperialistinen politiikka ei jätä mitään vapaan ja luonnollisen kehityksen varaan. Se tahtoo raivata esteet tieltään, maksoi mitä maksoi. Se ei kärsi ympärillään vieraitten kielten ja kansallisuuksien, tapojen, tottumusten ja harrastusten melua, sillä se katselee niitä kansallisina heikkouksina ja järjestymättömyytenä. Yhteiskunnan on esiinnyttävä virallisessa formassa ja marsittava samassa tahdissa. Ulkonaisia ja sisäisiä "vihollisia" näkee militaristinen ja imperialistinen politiikka kaikkialla, kuin kohmeloinen alkoholisti haamuja ja harhanäkyjä.

Me saatamme nyt jo Yhdysvalloissa nähdä vakavia merkkejä imperialistisesta hengestä yhteisessä yhteiskuntaelämässään. Politikoitsijat puhuvat "ulkomaalaisten karkottamisesta" ja tavalliset yksinkertaiset ja tyhmit kansalaiset puhkeavat usein uhkailemaan että "me vielä teille ulkomaalaiset näytämme". Ei ole ollenkaan mahdollonta, että lähemmässä tulevaisuudessa saisimme sekä nähdä että kokea "kansalaisten" joukkohyökkäyksiä "ulkomaalaisten" kimppuun.

Militaristiset politikoitsijat miehelläänkin johtavat ja yllyttävät tämmöisiin, virittääkseen kansallista mielialaa ja isänmaallista innostusta. Vaikkapa tämä ei olekaan kaikissa suhteissa miksiäkään eduksi imperialistisen politiikkamme suurille edustajille ja herroille, niin se on kumminkin niille monessa tärkeässä puoleltaan, kuten kansallisen sokeuden ja vimman juurruttamisessa, soveliasta, mikä on tärkeä edellytys militaristisen imperialismin tulevaisuudelle tässä maassa.

Oloissa, joihin ylläolevassa viitataan, vähenee ja lakkaa siirtolaisuus. Onpa hyvin luultavaa, että myöhemmin tulleet siirtolaiset palaavat takasin niihin maihin mistä ovat lähteneet. Sitäkin enemmän tälle on mahdollisuuksia kun sodan loppunäytökset Europan maissa ilmeisesti tulevat olemaan valtiollista, yhteiskunnallista ja taloudellista vapautta edesauttavaa vallankumousta.

Toiset sitävastoin ovat maailmansodan jälkeisen ajanjakson odotettavat seuraukset Amerikassa. Kun militarismi Euroopassa oman suurruutensakin painamana heikkenee ja häviää, niin Amerikan kapitalistiluokka, joka istuu vielä lujasti valtasatulassa, ei suinkaan hevillä laske käsistään sitä järjestystä ja niitä välineitä, mitkä se nyt saa rakennetuksi, olakseen itsevaltiana herrana ennenkaikkea koko Amerikan mantereella ja taloudellisten etujensa vartijana muuallakin maailmassa. Kennellekään kapitalistista maailmaa ymmärtävälle ihmiselle ei ole mikään salaisuus, että meidän kapitalistiluokkanne panee kaikki keimonsa liikkeelle säi-

lyttääkseen asevelvollisuuden pysyväisenä laitoksena. Sillä kapitalistisen maailmantalouden valtiaitten joukossa ensimmäinen tuntee tarpeekseen ensiluokkaisen sotilasvoiman.

Pakollisella asevelvollisuudella jo sellaisenaan on ratkaiseva vaikutus siirtolaisuuteen. Jos siirtolaisen valittavana vaikka olisi asevelvollisuuspakkokin kotimaassaan, niin hän valitsee mieluummin sen kuin samallaisen pakon vierassa maassa tai toisessa tapauksessa asevelvollisuuspakon alaiisten kansalaisten vainoksi muodostuvan kateuden, jos niinkin olisi että ulkomaalaiset vapautettaisiin, kuten nyt on asianlaita, pakkopalveluksesta.

Meille on hyvin tunnettua, että tuhannet ja kymmenet tuhannet suomalaiset jo nyt, huolimatta tiedetystä, sodan aiheuttamasta ruokavarojen puutteesta, mielellään palaisivat kotimaahansa, jos vaan kulkuvälineitten puolesta tämä olisi mahdollista. Heitä ei ollenkaan pelota uhkaukset kotimaahan palauttamisesta.

Asiantuntijat tietävät kertoa, että sadattuhannet venäläiset odottavat hartaasti sen päivän tuloa, jolloin pääsevät matkustamaan Venäjälle. Ja hyvin luultavaa on, että vallankumouksessa uudistuva Saksa ja Itävalta saa vastaanottaa Amerikasta palaavia entisiä kansalaisiaan ja heidän lapsiaan — ehkäpä enemmän kuin nyt voidaan otaksua-kaan.

On jo olemassa ja yhä edelleen kehittymässä suuria edellytyksiä siirtolaisuusvirran kääntymiselle Amerikasta Euroopan; kunhan vielä lisäksi nykyisen maailmansodan loppuliikkeet ehtivät tapahtua.

Kun me tutkimme siirtolaisuuden syitä niin me huomaamme niiden joukossa yhtä tärkeänä valtiollisen ja yhteiskunnallisen vapauden tarpeen kuin toivon paremmista taloudellisista oloista. Me saataamme helposti huomata, että niistä maista joissa taantumuksellisuuden sortojärjestelmät valtiollisella ja taloudellisella alalla vallitsevat, myöskin siirtolaisuus on suurin. Englannin sorto Irlannissa on ajanut tähän maahan miljoonia irlantilaisia. Näihin aikoihin saakka oli Venäjä ja venäläisen tyraniuden alaiset maat laajan siirtolaisuuden lähtömaina. Siitä alkaen kun venäläinen imperialismi iski raatelevat kyntensä Suomeen, kiihtyi siirtolaisten tulo Suomesta Amerikkaan suureksi. Toisaalla on nähtävänä, että siirtolaisuus Ranskasta ja Saksasta melkein kokonaan taukoi sikäli kuin näissä maissa valtiollisen ja yhteiskunnallisen vapauden takeet vahvistuivat.

Ei siis tarvitse olla sen, joka ennustaa sitä mitä ylläolevassa sanotaan, ihmeitten ennustelijan. Sillä selväähän on, että sikäli kuin siirtolaisuutta kannustavat olosuhteet Europan maissa poistuvat ja siirtolaisten tuolle suosiolliset olot Amerikassa vähenevät, on seuraus itsestään selvä.

Ja tietysti sikäli kuin Amerikassa muodostuu olosuhteita, joiden vallitessa maahan muuttavat eivät sulautuisi Amerikan kansaan ja yhteiskuntaan, vaan tulisivat olemaan tämän yhteiskunnan ulkopuolella olevia työjuhtia ja orjia, on sekä Amerikan että yleensä ihmiskunnan edistyskehityksen kannalta katsottuna suotavaa, että siirtolaisuus Amerikkaan lakkaa ja että ne siirtolaisjoukot, jotka eivät

vielä ole ehtineet kulkea sulautumisprosessin läpi, palaavat kotimaihinsa. Ellei vapaan sulautumisen edellytyksiä ole, joita ei todellakaan ole siellä, missä imperialistinen ja militaristinen maailmanpolitiikka pääsee joutavaan asemaan, muodostuisi maahan muuttavista siirtolaisista kurjia aseita riistäjäluokalle ajaessaan ja pakottaessaan yhteiskuntaa ja eritoten työläisluokkaa ryöstöhimojensa uhriksi.

Mutta samalla kun tullaan siihen, että siirtolaisuus Europan sivistyskansojen keskuudessa lakkaa, ja, kuten ylläolevassa ennustetaan, kääntyy täältä takasin Europaan, niin tämä tilanne tulee aiheuttamaan työväenluokalle uusia koettelemuksia.

Amerikalainen teollisuuskapitalismi tuntee silloin välttämättömäksi tarpeekseen avata muita halvan työvoiman lähteitä. Se tulee tällöin yrittämään siirtää tähän maahan mitä alkuperäisemmällä asteella olevia, orjapiiskurien hallitsemia kansoja, saadakseen niistä kaivos-, teollisuus-, metsä- ja maanviljelystöihin nöyriä ja itsesuojelukseen kykenemättömiä orjajoukkoja.

Jo tälläkin hetkellä me näemme vahvaa pyrkimystä tähän suuntaan.

Näistä uusista siirtolaisjoukoista tulee yhtä paljon ja vielä enemmänkin varsinaiseksi amerikkalaiseksi kansaksi sulamaton aines kuin ovat neekerit. Niihin itseensä sisältyvä sulamattomuus, kuuluen kokonaan toisiin rotuihin, ja maailmanvaltapolitiikan kautta muodostuvat yhteiskunnalliset ja valtiolliset olot tässä maassa, vaikuttavat sen, että heistä tulee asiallisesti yhteiskunnan ulkopuolella olevia orjia ja yhteiskunnallisten eustyspyrkimysten painajaisia.

Niiden amerikkalaisten uniojohdajain, jotka nykyään yhdessä varsinaisen kapitalistiluokan poliitikoitsijain kanssa, lietsovat monella tavalla vihan ja vainon henkeä niitä Amerikassa asuvia ulkomaalaisia vastaan, jotka eivät vielä ole sulautuneet varsinaiseksi amerikkalaisiksi, pitäisi vähän raoteilla silmiään, tutkia asioita vähän joka suunnalle ja ymmärtää tämän maailman kehityksen lakeja, ollakseen tekemättä karhunpalveluksia omalle asialleen. — F. J. S—ä.

